

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 10. marca 2010 v trestnej veci obvineného **J. P. pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia** podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T 148/2008, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. V. Z., advokáta vo Veľkom Krtíši, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. októbra 2009, sp. zn. 5To 267/09, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. P. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 25. júna 2009, sp. zn. 1T 148/2008, bol obvinený J. P. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

1. augusta 2008 v čase okolo 16.55 hod. v B., za kruhovým objazdom pri obchodnom dome E., viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 306 ev. č. X., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ, Banská Bystrica – západ, ktorej pri kontrole nepredložil vodičský preukaz, odmietol sa podrobiť dychovej skúške, pričom následnou lustráciou bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku OR PZ Lučenec, ODI Veľký Krtíš, sp. zn. ORP-136-P/DI-SK-K-2008, zo dňa 26. mája 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. mája 2008, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov odo dňa zadržania vodičského preukazu, t.j. od 23. apríla 2008.

Bol mu za to podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 1 000 (jedentisíc) € (30 126 Sk) a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil mu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 13. októbra 2009, sp. zn. 5To 267/09, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom), § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa) a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. poukazoval obvinený na to, že príslušníci polície, ktorí zákrok vykonávali nemôžu v danom prípade vystupovať ako svedkovia, pretože doterajšia súdna prax nepripúšťa ako dôkaz výsluch príslušníka polície, ktorý sa zúčastňoval pri odhaľovaní trestnej činnosti.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nezákonnosť uloženia trestu zákazu vedenia motorových vozidiel, zisťuje v tom, že k spáchaniu trestného činu nedošlo pri výkone, na ktorý je potrebné osobitné povolenie, t.j. pri riadení motorového vozidla.

V ďalšom podrobne rozoberal v dovolaní obvinený skutkový stav zistený okresným súdom a následne potvrdený krajským súdom. Priznáva, že viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol odobratý vodičský preukaz, ale len preto, že jeho manželka mala vážne zdravotné problémy, v dôsledku ktorých zastala s vozidlom a zastavila tak premávku

za sebou. Svojím konaním len odvracal nebezpečenstvo, ktoré priamo hrozilo ochrane zdravia jeho manželke, čím naplnil znaky krajnej núdze uvedené v ustanovení § 24 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 13. októbra 2009, sp. zn. 5To 267/09, ako aj rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. júna 2009, sp. zn. 1T 148/08, došlo k porušeniu ustanovenia § 24 ods. 1 Tr. zák., § 261 a § 267 písm. d/ Tr. por., § 61 ods. 2 Tr. zák. a aby, zrušil napadnuté rozhodnutia a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, ktorý uviedol, že tak okresný ako aj krajský súd spoľahlivo zistili skutkový stav veci, čo aj následne správne právne vyhodnotili. Obhajoba obvineného týkajúca sa krajnej núdze bola dostatočne vyvrátená nie len výpoveďou obvineného a jeho manželky, ale aj príslušníkov policajného zboru. Je toho názoru, že nebol splnený ani jeden z dôvodov dovolania, a preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. najvyšší súd konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že z povinnosti svedčiť sú vyňaté osoby, ktoré v predošlých štádiách trestného stíhania pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní. Tieto orgány nemajú povinnosť vypovedať ako svedok v súdnom konaní o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie iba vtedy, keď je v konkrétnom prípade daná niektorá z vecných výnimiek uvedených v § 129 ods. 1, ods. 2, resp. § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por., o čom rozhoduje orgán, ktorý uskutočňuje výsluch.

Keďže Okresný súd Banská Bystrica vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský

súd v Banskej Bystrici, dovolací súd nemôže akceptovať obvineným uvádzaný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Nemožno akceptovať ani ďalší obvineným uvádzaný dôvod dovolania v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na znenie ustanovenia § 32 Tr. zákona, ktorý taxatívne stanovuje aké tresty možno uložiť páchateľovi za spáchanie trestného činu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda potrebné skúmať, či súd uložil iba taký druh trestu, ktorý pripúšťajú jednotlivé ustanovenia osobitnej časti Tr. zákona.

Obvinený J. P. bol súdmi uznaný vinným zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že riadil motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím OR PZ Lučenec, ODI Veľký Krtíš, sp. zn. ORP-136-P/DI-SK-K-2008, zo dňa 26. mája 2008 o priestupku mu bol uložený zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchateľovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu, a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal. Súd preto môže páchateľovi uložiť trest zákazu len takej činnosti, v súvislosti s ktorej výkonom sa páchateľ dopustil trestného činu. Vzhľadom na uvedené bol obvinenému uložený taký druh trestu a v takej výmere, ako pripúšťajú ustanovenia Trestného zákona, teda dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v tomto prípade nie je daný.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený tiež namieta zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny

opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová